

Když se řekne „Plavena“

Hanina Veselá

Malý, dravý stát

Neporazitelná plavenská flotila a třtinový rum, tahle slova asi napadnou většinu cestovatelů jako první. O Plaveňanech se říká, že jsou dobří námořníci, zábavní společníci nad sklenkou, ale také nejprohnanější ze všech lendorských národů. Je například známo, že během posledních století válek s Kharem Démonem lavirovali mezi válčícími stranami, aniž by se k některé z nich doopravdy přiklonili.

Plavenské území leží při jižním cípu lendorského pobřeží a více než třetinu zabírá džungle. Jsou zde teplá, vlhká léta a velmi mírné, deštivé zimy. Nejpříjemnější období připadá na první jarní měsíce.

Svůj název odvozuje od kmene Plavenů. Úplné samostatnosti se podařilo dosáhnout až v roce 451, odtržením od Almendorského království.

Plavena je se svými sousedy Almendorem s Keledorem v téměř neustálém konfliktu. V posledních letech své existence se jí podařilo získat početné kolonie v zámoří, na moři válčí s Jitřními ostrovy a na tarském území vede úspěšnou expanzivní politiku.

Oficiální název státu zní Mořské císařství. Vládne zde dynastie Gerondovců. Symbolem císařského domu jsou zlaté palmové listy na černém poli. Kromě šlechtických rodů tu má hlavní slova armáda, jejímž zájmem se podřizuje téměř vše. Plavenské hospodářství je založeno na otrokářském systému.

Plaveňané také nevynikají nějakou velkou zbožností. Uznávají pouze jedno oficiální náboženství a tím je kult Sedmnáctky. Na celém jejich území se ve srovnání s ostatními lendorskými státy nachází relativně málo chrámů, a jsou navštěvovány zejména magiky.

Kromě samotné Plaveny, která je metropolí a mocenským centrem Mořského císařství, zde stojí ještě několik významnějších měst. Obydleno je zejména pobřeží. Naopak džungle zůstává většině kolonizačních snah ušetřena.

Nejbizarnějším územím, se kterým má Plavena na severovýchodě společnou hranici, jsou Pláně děsu. Tato část země je zamořena volnou magií, nemrtvými z řad lidí i skřetů a astrálními běsy. Je to ale také vděčné naleziště nejrůznějších magických artefaktů a dávno ztracených zbraní. Z dávných dob arvedanské říše Eldebran zde přetrvalo mnoho ruin i téměř nepoškozených staveb, které čekají na své objevitele. Kvůli enormnímu množství samohybných nemrtvých však plavenští mágové důsledně odmítají účast na jakékoliv výpravě.

Světla a stíny metropole

Statut hlavního a také nelidnatějšího města má odnepaměti přístav Plavena. Je to typická přímořská metropole se všemi klady a zápory. Stojí na kopcovitém terénu na pobřeží Jižního moře.

Domy jsou zde převážně zděné, nalepené jeden na druhý a v uličkách mezi nimi se i v nejparnějších dnech drží příjemný chlad. K některým, ale zdaleka ne ke všem, patří zahrady. Ty často od zbytku města oddělují tlusté, břečťanem porostlé zdi. Plavenští boháči v nich pěstují tropické rostliny, z nichž řada pochází původem z Tary, a každé jaro město zaplavují jejich výrazné vůně. Kromě toho zde první plavenští císaři nechali vysázet několik platanových alejí.

Většina ulic je dlážděných, jednotlivé kameny jsou díky velkému počtu nohou, které je denně zatěžují, vyhlazené dohladka a zejména po dešti tu bývá dost kluzko.

Město je známo velkým počtem koček, které se během dne vyhřívají na zápraží domů a teprve večer, když teplota klesne na snesitelnou mez, vyrážejí na lov.

Přes den bývá otevřeno pouze několik stánků s plátěnými markýzami, skutečný život města začíná po slunce západu, kdy se ulice zaplní vojáky, námořníky, cizinci, dobrodruhy a v neposlední řadě mladými magiky - ti všichni vyráží za zábavou.

Chudší obyvatelé vysedávají aspoň před svými domy. Líným pohybem odhánějí všudypřítomné komáry, pokuřují vodní dýmku a popíjejí domácí víno nebo pálenku, kterou se snaží prodat cizincům. V keřích zpívají cikády a z otevřených domovních dveří se line pach pečených ryb.

Plavena je široko daleko vyhlášená svými hospodami, putykami a bordely, z nichž valná část stojí v bezprostřední blízkosti přístavu. V noci se také otvírá pověstný Bazar, největší lendorské tržiště s otroky.

Nic jako veřejné osvětlení tu neexistuje, obchody a nálevny používají k svícení klasické lucerny a jen ti nejbohatší z obyvatel si mohou dovolit magické osvětlení, které vydrží celou noc.

Naneštěstí po setmění opouštějí svá doupata i nejrůznější existence, a proto hlavně v odlehlejších uličkách, dál od hlavní třídy nebývá příliš bezpečno a loupežná přepadení jsou na denním pořádku. Není neobvyklé, když následujícího jitra příliv vyplaví tělo patřící nějakému neznámému človíčkovi.

Plavena je také nechvalně proslulá jako ráj kapsářů a kuplířů. Námořníci si tak přímo v přístavu mohou podle chutí a možností své peněženky vybrat společnici na noc od laciné prostitutky až po předraženou metresu.

Město ve městě

Samotné město se dělí na čtyři části, které se rozkládají na čtyřech největších pahorcích a své názvy nesou podle světových stran. Přesně uprostřed leží jádro města, obchodní centrum.

Na nejvyšším z nich, Severní špici, stojí městská kasárna, která nejsou nikdy plně obsazená, protože většina vojenské hotovosti se zdržuje za hranicemi státu, často přímo na lendorském území nebo v zámořských koloniích. Vojenská posádka sídlí i v

dalších plavenských městech. Kasárna fungují také jako cvičiště pro nové rekruty a ekonomicky jsou plně soběstačná.

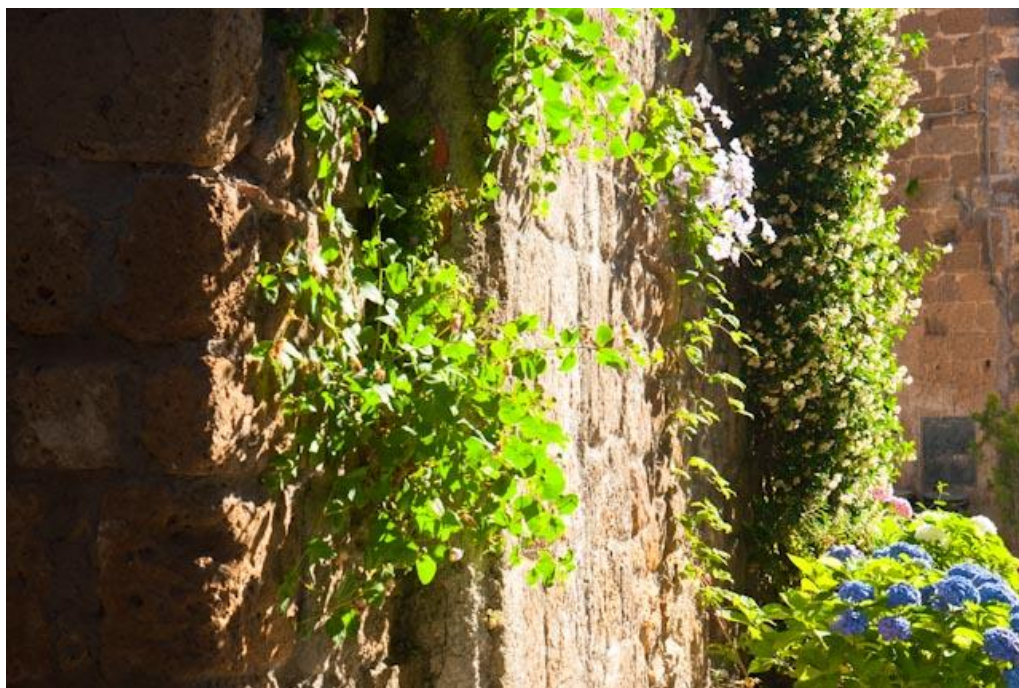
Největší ze všech čtyř městských obvodů je ale vlastní přístav neboli Jižanka. Kromě kotviště lodí jsou zde loděnice, dehtárny, barvírny, skladiště nákladu a trhy s otroky. Stojí tu také levné ubytovny pro námořníky a v jejich těsném sousedství putyky, hery, hampejzy a krámky s nejrůznějším zbožím.

Rozhodně nejkrásnějším z pahorků bylo po dlouhá léta Východluní, jakési město ve městě. V této čtvrti přebývali plavenští mágové. Na císařském dvoru si vymohli četná privilegia, která během střídání panovníků na trůně ztraceli a opět získávali. Někdy na počátku formování mladého plavenského státu svou

tvrť ze všech stran obestavěli zdí. Do Východluní se dalo dostat jen několika přísně střeženými bránami, které se zavíraly po slunce západu a znovu se otvíraly až ráno.

I ve dne tam bylo možné jít pouze na zvláštní propustku, což řada obyvatel těžce nesla. Ve Východluní totiž stávaly nejvyhlášenější taverny, byla tam k dostání ta nejlepší vína, o krámech s látkami a parfémy ani nemluvě. A v neposlední řadě se tam nacházela vyhlášená knihovna.

Mezi obchůdky s nejrůznějšími magickými pomůckami tu mají kapličky a oltáře oblíbení bohové, stinná zákoutí ožívají stojany se stále kvetoucími rostlinami. Na náměstíčkách, přes den zalitých sluncem, stojí nádoby se sukulentami. Večer se jejich tlusté, dužnaté listy třpytí rosou. Historické budovy porůstá psí víno a návštěvníci mohou jen matně pod tlustou vrstvou rostlin tušit ochranné magické symboly.

Dlouho čarodějové těžili ze svého postavení, pak se jim však podařilo dostat se do konfliktu s hlavním císařským rádcem, Modrým mágem Zvinem a o všechna svá privilegia přišli. Jejich bohatství bylo zkonfiskováno a Východluní se znovu, tentokrát už natrvalo, otevřelo zbytku města.

Posledním ze čtyř plavenských pahorků je Západní vrch, kde bydlí městská honorace. Stojí tu nejprestižnější čtvrtě. Žijí v nich rádcí císařovny, členové urozených rodů a bohatí obchodníci. Jejich domy obklopují zahrady se složitým zavlažovacím systémem a celému areálu dominuje císařský palác.

Podobný mořským korálům

Sídlo mořských císařů vyniká svou rozlehlostí a Gerondovci jej během své více než čtyři století trvající vlády zaplnili zlatem, mramorem, vzácným dřevem a hedvábím.

Zajímavostí je, že uvnitř paláce se nachází jen velmi málo dveří.

Jednotlivé místnosti protínají těžké závěsy i záclonky, jemné jako motýlí křídla, v průchodech visí opony, čalouny a koberečky. Spolu s prostornými dvoranami, dlouhými sály, nekonečnými chodbami a chodbičkami, tajnými vchody a ukrytými pokojíky tvoří palác plavenských císařů dokonalé bludiště.

Některé chodby jsou rafinovaně propojeny tak, aby osobu neznalou poměru vodily v kruhu. Jiné jsou slepé nebo končí úplně nečekaně – třeba v lázních císařovny. Nežádáný host tak může být někým zběhlejším snadno sveden na místa, kde se cizí přítomnost trestá smrtí.

Většina palácových stěn navíc je dutých, dá se jimi prolézat a tvoří tajnou část paláce. Ta prochází budovou jako gigantická pavučina. Její vlákna se skládají ze spousty tajných vchodů a východů, otáčivých obrazů, zamaskovaných dveří, úzkých schodů, stupátek ve zdi a skrytých propadlišť, vedoucích bůhvíkam. Jsou tam tajné šatny i zbrojnice, přepychově zařízené místnosti, kde by se dalo bydlet, ale také myší díry, jimiž se dá pouze plazit. Vzduch dovnitř dodávají neviditelné průduchy a osvětlení zajišťuje magie.

Každý, kdo vstoupí do paláce, se tak vydává na milost a nemilost jeho majiteli. Není jasné, kdo byl autorem původních architektonických plánů. Říká se, že krátce po dokončení stavby jej dal Modrý mág uvěznit v její tajné části, aby už nikdy nespátral denní světlo. Jeho duch se prý občas zjevuje pod palácem, v císařské kryptě.

Modrý mág a jeho žáci

V těsném sousedství císařského paláce stojí ještě jedna pozoruhodná stavba. Je jí sídlo Modrého čaroděje, arcimága Zvina.

Tvoří je komplex budov lemovaných palmovým hájem.

Kromě arcimága, předního císařského rádce zde původně bydleli i jeho žáci. Zvin jim postupně odhaloval taje *psioniky* a učil je jak se dají jejich vrozené telepatické schopnosti zvládnout a využít. Vše probíhalo v utajení. Dlouhá léta nikdo pořádně nevěděl, co se za zdmi Zvinova paláce děje. Na císařském dvoře dokonce kolovaly klepy, že císařský rádce senilní, a místo intrikování se začal věnovat péči o plavenské sirotky.

K odtajnění *psioniky* došlo až v roce 854, v souvislosti se státním převratem, v plavenských dějinách známým jako *Noc mořského vánku*. Tehdy Zvinovi žáci opustili svou anonymitu a ti nejlepší z nich začali ve městě zakládat vlastní školy.

Dnes už Zvin nové žáky nepřijímá a v jeho paláci bydlí jen hrstka nejnadanějších jedinců. Sám arcimág se věnuje studiu *psioniky* a jejímu propojení s magií, nenápadně ovlivňuje směr císařské politiky a také vlastní jednu z plavenských lodí, jejíž posádka je mu plně oddána. Ta loď se jmenuje *Jasna*. Občas jsou vidět její modré plachty, kterak brázdí Vnitřní moře. *Jasna* nepodléhá moci císařství, nepluje pod císařskou vlajkou a plní výhradně arcimágovy tajné úkoly.

Před hlavní z budov, obývanou samotným Zvinem, se nachází nádvoří posypané jemným mořským pískem, který ve dne v noci zalévá vůně ibišků. K celému areálu patří rozsáhlá zahrada, v níž stojí několik cenných soch z arvedanského dávnověku.

Zvinův palác navenek působí harmonickým dojmem, ale pod ním jsou rozsáhlá sklepení, kde mág kromě zásob vína drží desítky trestanců, na kterých si jeho žáci cvičí své schopnosti.

Říká se, že z kobek pod Zvinovým sídlem vede tajná chodba přímo do císařského paláce. Plavena obdobně jako některá svobodná tarská města ukrývá rozsáhlé podzemní prostory, včetně staré a stále funkční městské kanalizace. Část katakomb pamatuje ještě arvedanské stavitele z dob Eldebranské říše a zdaleka ne vše je prozkoumané a přístupné.